

Vojna

Severno bojišče

Slika severnega bojišča 13. septembra

»Slov. gospodar« je bil zadnjič zaključen 12. septembra. Prihodnje jutro smo ga oddali na pošto in ta dan nam je nudilo severno bojišče tole sliko:

V osrednji Poljski je bilo 13. septembra prodiranje nemških čet zaustavljeno in je dobila tamošnja armada zopet zvezo z Varšavo. Pri utrjenem srednjepoljskem mestu Kutno so se razvili ta dan silni boji med nemškimi motoriziranimi oddelki in Poljaki, ki so bili na umiku iz Poznanjskega. Poznanjska poljska vojska je zopet zavzela poljsko industrijsko mesto Lodz ter tudi od zadaj napadla nemške oddelke pred Varšavo. — Prav tako je prišla ta dan v stik z Varšavo tudi druga poljska armada, katera se umika iz Pomorjanskega (koridorja), ter se bori v trdnjavi Modlin, ki je 30 km severno od Varšave. Ta dan sta se združili tudi obe že odrezani armadi: poznanjska in pomorjanska.

Poljaki so imeli 13. septembra dograjene nove obrambne postojanke okrog Varšave. Pri teh delih so krepko pomagale ženske z otroci kljub temu, da je bila Varšava s predmestji dne 11. septembra štiri-desetkrat bombardirana od nemških bombnikov.

Radio iz Moskve je sporočil 13. septembra, da je že obdana Varšava od treh strani z močnimi trdnjavami ter obrambnimi utrdбами, katere so zgradili Poljaki v nekaj dneh.

Ob reki Narev in v pokrajini Lomže ter ob reki Bugu so bile poljske čete zapletene v ogorčene boje. Nemci so posegli v te boje z močnim letalstvom in oklopnimi oddelki.

Poljsko vrhovno poveljstvo je 13. septembra odločno zanikalo vesti, po katerih naj bi bile nemške čete že dosegle ali celo prekoračile železniške proge, ki vežejo Varšavo z Bialystokom na severu in s Siedlicami. Obe železniški progi sta bili ta dan trdno v poljski posesti in daleč od front, na katerih so se bili boji z Nemci.

Največje uspehe so dosegle nemške motorizirane čete na jugu, kjer so res hitro prodrle iz Krakova in Tarnova do poljske obrambne črte ob reki San.

Nemško poročilo z dne 13. septembra je trdilo, da so prodirale ta dan nemške čete že preko reke San v smeri proti Lvovu in da so dosegle postojanke severno ter južno od Przemysla. Prav tako da so obkolili Nemci razne iz zahodne Poljske se umikajoče oddelke poljske vojske in da so zajeli vso skupino, ki se je držala okoli Radoma.

Bombardiranje poljskih odprtih mest, ki nimajo ničesar skupnega z bojiščem ali vojaškimi zgradbami, je zasledovalo v prvi polovici minulega tedna cilj uničevanja, ki ni v skladu z mednarodnim pravom in je v nasprotju z izjavami, ki so bile dane z nemške strani ob začetku vojne. Ta bombardiranja so bila povod, da je poslala poljska vlada na zavezniške in nepristranske države protest.

V prvi polovici preteklega tedna si je ogledal severno bojišče druge nemške armade, ki je bila na pohodu od Lodza, kancler Hitler. Maršal Göring pa je nadziral in navduševal nemške letalske edinice. Ob tej priliki je razdelil tudi prva odlikovanja.

Spremenjen položaj dne 14. septembra — Poljska poročila o ustavitvi nemškega prodiranja

Po vesteh iz Varšave so bila 14. septembra toliko časa zmagovita prodiranja nemških armad zaustavljena. Poljski vojski na Pomorjanskem (koridorju) je uspelo na umiku, da se je približala reki Visli, kjer je zadela ob nemške čete, ki so napadale Varšavo. Od dveh strani napadeni Nemci so se umaknili v naglih manevrih, zgubili so pa mnogo mrtvih ter ujetih. Tudi nemška ofenziva iz vzhodne Prusije je zaustavljena. V začetku so se umikali Nemci proti Varšavi, v zadnjem času pa so jih usmerili Poljaki proti reki Bug, kjer se bijejo že nekaj dni najbolj srčiti boji. Ker ne morejo Nemci po poljskih zatrjevanjih doseči nobenih pomembnih uspehov, raznašajo v svet vesti o napredovanjih in zavzetjih takih krajev in prekoračenju rek, kar je vse trdno v rokah poljske obrambne armade. Poljaki pravijo, da širijo Nemci zato take vesti, da bi utrdili razrahljano zaupanje.

Nemško napredovanje na jugu še ni trčilo doslej na kak resnejši odpor Poljakov. Na tem ozkem ozemlju so prodrli le nekateri motorizirani oddelki, katere pa hočejo potisniti Poljaki v Karpate, kakor hitro bodo obrnili svojo ofenzivo iz osrednje Poljske na jug, kjer ni trdnih cest ter tudi ne drugih prometnih zvez in površ še na vsem Poljskem nekaj dni lije in je vse spremenjeno v morje neprodirnega blata. Preproste ceste na Poljskem so tako razmočene, da sega blato čez kolesa motoriziranih enot in se zato motorizirane čete zelo težko premikajo.

Nemške čete so zasedle poljsko pristanišče Gdynja, katero se je prostovoljno predalo, ker je že pred dnevi zmanjkalo branilcem vode in živil. Nemški krogi so sami priznali, da so se branilci Gdynje borili zelo junaško.

Gdynia je bila po osvoboditvi in osamosvojitvi Poljske majhna ribiška vas z izborna pristaniško lego, ker je morje koj ob obrežju globoko 10—20 m. Radi naravnih ugodnosti so si izbrali Poljaki ta kraj za svoje pristanišče. Leta 1927 je štela Gdynia 3000 prebivalcev, leta 1931 že 48.000 in sedaj je celo večja nego Ljubljana. Gdynio so Poljaki izredno vzljubili in jo je hotel videti vsak, ker je bilo to do zasedbe po Nemcih edino poljsko pristaniško mesto, iz katerega je poljski narod občudoval svoje lastno morje.

Nemška poročila o uspehih

Nemško vojno poročilo z dne 14. septembra trdi: Na južnem Poljskem prodirajo-

čim (nemškimi) četam nudi sovražnik le neznamen odpor. Močni nemški oddelki so na črti Rava Ruska—Tomašev dosegli cesto Lublin—Lvov. Visla je prekoračena severno od Sandomierca na več mestih. — Bitka pri Radomu pod Varšavo je zaključena z zajetjem 70.000 Poljakov, med njimi več generalov, 143 topov in 38 tankov. — Obkoljevalni napad na poljske divizije okrog Kutna napreduje. Okoli Varšave je tudi na vzhodu strnjen nemški obroč. Čete, ki napredujejo vzhodno od Modlina preko reke Narev, se bližajo tudi od severozapada poljski prestolnici. Preko ceste Varšava—Siedlice prodirajoče nemške čete so napredovale z nekaterimi svojimi deli proti severozapadu in zapadu. — Med Ostrovom in Mazovieckom zajeta 18. poljska divizija, se je predala s štabom vred. — Nemške čete proti Brest Litovsku se bližajo z vso naglico mestu. — Edina poljska trdnjava v vzhodni Prusiji, Osoviece, je tudi že v naših rokah. — Kljub zelo neugodnemu vremenu so napadala nemška letala ozemlje vzhodno od Varšave in razdejala prometne zveze.

Grožnje na vse strani

Nemci so tudi razglasili, da bodo odslej neusmiljeno bombardirali vso poljsko zemljo in da se ne bodo več ozirali na dano obljubo, da bodo bombardirali samo vojaško važne objekte ter da se ne bodo borili proti ženam in otrokom. Do tega dejanja jih je prignalo dejstvo, da so napadali v zaledju nemške čete in vojske poljski četniki, katerim so se pridružile tudi žene in otroci. Na ta način da so pobili mnogo nemških vojakov. Pravijo, da bodo že ukrotili to bojno razpoloženje v zaledju. — Angleži so takoj odgovorili na to objavo in so povedali, da se Nemci sploh še niso držali dane obljube in da nastopajo proti vsem pravilom podpisane pogodbe, ki nalaga določene omejitve v bojevanju. Angleži pravijo, da bodo oni zastopali pravilo: Milo za drago! Kakor se bodo borili Nemci, tako ali še huje bodo vračali Angleži.

Obupen položaj za hrabre Poljake dne 15. septembra

Kljub nadčloveškemu odporu ter izredni hrabrosti je bila 15. septembra poljska vojska z Varšavo vred v obupnem položaju. Vesti iz poljskega vira so še ta dan zavračale nemška vojna poročila s trditvijo, da je bitka okrog Lublina v teku, da Lvov ni zavzet, pač pa da so nemški motorizirani oddelki 60 km južno od Lvova. Nemci hočejo na vsak način prepričati, da bi se lahko Poljaki postavili v bran v ravni fronti od severa proti jugu. Iz tega vzroka prodirajo Nemci na tankih in oklopnih vozilih od vseh strani, da bi prisilili poljske oddelke na boj v zelo raztegnjeni bojni črti.

Nemško vojno poročilo zgoraj omenjenega dne pa je za Poljake porazno, ker navaja, da so napredovale nemške kolone do Lublina, kateri je ta dan že gorel, in do Lvova. Nemške čete, katere so bile

na pohodu na utrjeni Brest Litovsk, so prodrle v prvi utrjeni pas ter so spustile utrdbe v zrak in so hrabri poljski branilci obdržali osrednjo trdnjavo.

Po nemškem priznanju so nudili močni poljski oddelki na levem bregu Visle okrog Kutna naravnost ogorčen odpor in so poskušali ponovno, da bi se prebili proti jugovzhodu.

Nemška armada je ogrožala Varšavo s preostankom poljske vojske 15. septembra od severa, iz sredine ter od juga tako, da je bil umik Poljakom proti Romuniji, ki jim je naklonjena, naravnost že onemogočen.

Z levjo hrabrostjo je odbijala Varšava vse napade in je bilo 15. septembra še odprto vprašanje zadnje bitke poljske glavne sile ob Visli in Bugu s sovražnikom, ki je bil na pohodu z omenjenih treh strani.

Poljska vlada tik ob romunski meji

Zadnjič smo poročali, da se je preselila poljska vlada iz Lublina v Kremenec bolj proti meji Ruske z diplomatskim zborom vred. Nemški bombniki so začeli mesto obmetavati z najtežjimi bombami 12. septembra. Ker je pa poleg bombardiranja dnevno naraščala nevarnost, da se bodo Nemci zdaj-zdaj polastili vseh železniških prog, katere vodijo iz Poljske v Romunijo, zato je morala prestaviti poljska vlada svoj sedež v mestece Zalesčiki ob Dnjestru tik ob romunski meji.

Romunija je dovolila poljski vladi prebižališče pod pogojem, da ne razvija na njenih tleh nobene politične delavnosti. Poljska Narodna banka je tudi že spravila svoje zlato kritje za denar na neko angleško ladjo.

Poljska vlada in armada sta bili dne 15. septembra v toliki stiski, da je poljski veleposlanik v Londonu predložil zahtevo, naj bi Francija in Anglija bolj izdatno podprli Poljsko, da bi lahko zadržala prodiranje sovražnika.

Kaj so javili Poljaki in Nemci dne 16. septembra

Poljski poročevalski urad je sporočil dne 16. septembra velik vojaški uspeh. Poljaki so zajeli celoten motorizirani nemški polk in oddelek oklopnih avtomobilov, 1200 nemških vojakov je bilo zajetih, nad 2000 jih je v bojih padlo ali pa so bili ranjeni. Dalje so zaplenili Poljaki 42 tankov, 11 lažjih in 2 težka topa ter večje število vojaških avtomobilov. Označeni poljski uspeh je pripisati pomanjkanju bencina pri nemških motoriziranih četah, katere se zelo težko premikajo po razmočenih ter razvoženih cestah. Poljaki so se podali na lov na vse nemške motorizirane oddelke, ki so se preveč oddaljili od glavnih čet.

Poznanjska poljska armada se je priključila varšavski, zasedla je takoj utrdbe v Varšavi in je bila navdušeno sprejeta od prebivalstva. Poljskim četam je uspel izpad iz obkoljene trdnjave Kutno, pri čemer je pomagala odločilno pomorska (koridorska) armada, katera je predrila nemški obroč severno od Kutna.

Poljaki so 16. septembra v svojem poročilu odločno zanikali, da bi bile nemške čete zasedle Bialystok, ki je bil v poljskih rokah in se je bila zanj srdita borba.

Nemško poročilo zgoraj beleženega dneva pravi: Južna skupina nemške armade

je podila pred seboj raztepane dele poljske južne armade. Z njimi so bili pred vrati Lvova in ob reki Tanev pri Bilgoraju boji v teku. Daleč vzhodno odtod so doslele motorizirane čete Włodzimierc in Przemysl je bil zavzet. S pomočjo novih nemških sil je bil obroč okoli Kutna obkoljenih čet ojačen in zožen. Po odbitju poljskega poskusa izpada jugovzhodno iz Varšave so zajele nemške čete 8000 mož in zaplenile 126 topov. Nemci stojijo že tesno ob varšavskem predmestju Praga. Nemške čete so zavzele Bialystok. Borba za osrednje utrdbe v Brest-Litovskem je že v teku. — Nemške zračne sile so preprečile poskus zadnjih poljskih prevoznih gibanj proti vzhodni meji.

Nemci zahtevali predajo Varšave

Ker kljub vsem napadom in žrtvam Nemcem ni uspelo, da bi se bili polastili poljskega prestolnega mesta, je poskusilo nemško vrhovno poveljstvo 17. septembra zjutraj junaške branilce Varšave pripraviti do prostovoljne predaje s pogajanjem. Poslalo je v oblegano mesto poslanca z belo

Rusija napadla Poljake

Sovjetska mobilizacija in spomenica

Kakor znano, sta sklenili Nemčija in Rusija dne 24. avgusta nenapadalno pogodbo. Par dni po podpisu sporazuma je prišlo do vojnega stanja med Nemčijo in Poljsko. Kmalu po izbruhu sovražnosti je zvedela javnost, da je razglasila Rusija mobilizacijo, o kateri ni hotela povedati, proti komu je naperjena. Ruska vojska se je pripravila ter čakala z zagotavljanjem, da ne more Rusija pustiti svojih mej nezavarovanih.

Kakor hitro so videli sovjeti napram Poljski veliko nemško številčno in tehnično premoč z znatnimi uspehi, so razgrnili v noči na zadnjo nedeljo pred vsem svetom svojo dvolično igro z mobilizacijo.

Poljskemu poslaniku v Moskvi je bila omenjena noč izročena poslanica sovjetske vlade. Spomenica vsebuje sporočilo, da so sovjeti prisiljeni radi svojih lastnih koristi in varstva beloruskih in ukrajinskih manjšin v vzhodni Poljski izdati svojim četam povelje, da prestopijo v nedeljo ob štirih zjutraj poljske meje od Polocka na severu do Kamenjeca Podolskega na jugu. Navzlic zasedbi vzhodne Poljske bo ohranila sovjetska vlada popolno nepristranost, ker je mišljenja, da poljska država, s katero jo je vezala nenapadalna pogodba, ne obstoja več in smatra, da nima do nje nobenih pogodbениh obveznosti.

Besedilo te spomenice je bilo sporočeno vsem tujim poslanikom v Moskvi in objavljeno v tisku ter po radiu.

Ruski boljševiki so svojo napoved z zasedanjem v nedeljo zjutraj začeli ob napovedanem času izvajati, a so zadeli povsod na odpor Poljakov, kjer koli so poskušali prekoračiti mejo. Toda ves poljski odpor se je ob silnem navalu boljševikov zlomil in Rusi so zasedali poljsko državo.

Boljševiška armada je bila v 12 urah 50—60 km globoko na poljskem ozemlju in je prišla v stik z nemškimi četami. Najprej sta se združili nemška in ruska vojska 18. t. m. pri Brest-Litovsku. Snidenje obeh vojsk je bilo zelo prisrčno in je bilo prirejenih ob tej priliki več skupnih pro-

zastavo, da bi se pogajal s poveljnikom Varšave glede predaje. Nemški odposlanec sploh ni bil sprejet in prav tako ni hotel varšavski general niti prečitati poslančevega tiskanega sporočila.

V nedeljo popoldne so nato priletela nad Varšavo nemška letala, katera so trosila pozive na varšavsko prebivalstvo, naj se mesto preda v 24 urah brez boja nemškim četam, katere so ga obkolile. Ako ta zahteva ne bo sprejeta, ima civilno prebivalstvo 12 ur časa, da zapusti področje Varšave, ki bo porušena od nemških letal in topov.

Poljakov pa vse grožnje niso omajale in ne nameravajo predati Varšave brez boja. Poljaki so sicer obvestili brezzično, da se bo oglasil pri nemškem vrhovnem poveljstvu iz Varšave poslani odposlanec, ki pa se po nemških poročilih do 19. IX. ni pojavil. Odločilna bitka za Varšavo se tudi zadnji tork zjutraj še ni pričela. Opazovalci smatrajo, da bo to ena najgroznejših bitk, v kateri bo Varšava skoraj gotovo zelo močno poškodovana in bo terjala potoke krvi na obeh straneh.

slav in izmenjanih več obiskov med poveljniki obeh vojsk.

Ruski oddelki so začeli v zasedeni ozemlju prirejati številne komunistične shode, ker so rdeči vdrli na Poljsko kot predhodniki komunizma.

Stalin bo imenoval za guvernerja od Rusov zasedene Poljske proslulega poljskega žida in komunističnega politika ter časnika karja Abrahama Sobelsohna, kateri je spremenil prvotno ime v Karel Radek. Radek je bil l. 1937. v trockističnem procesu obsojen na 10 let ječe, medtem ko so bili z njim soobtoženi postreljeni na Stalinovo povelje.

Poljaki po dvojni zasedbi

Kljub dvojnemu vdoru in zasedbi od Nemcev in Rusov so se še držali Poljaki 19. t. m. junaško krog Lvova, Brest-Litovska, Kutna ter krog Varšave.

Poljska vojska je uničila na umiku vse petrolejske vrelece, kateri gorijo in bodo nerabni par let. Istotako so uničeni vsi premogovniki.

Maršal Ridz Smigly je na bojišču pri Kutnu in ni zapustil Poljske. Poljska vlada je izdala še na poljskem ozemlju proglas, v katerem sporoča predsednik republike Moscicki, da se preseli vlada tja (v Pariz), kjer bosta lahko delala predsednik in vlada za Poljsko do zaključne zmage. Poljake poziva predsednik, naj prenašajo hrabro vse težave s taisto hrabrostjo in pogumom, ki se je v teh dneh proslavila po vsem svetu. Večna Previdnost bo poslej čuvala nad usodo poljskega naroda.

Tri države si hočejo razdeliti Poljsko

Ruska dvolična igra z mobilizacijo in omenjeno spomenico ima en skupen cilj: četrto delitev Poljske! To sta sklenila v Moskvi že 24. avgusta ob priliki podpisa rusko-nemške nenapadalne pogodbe Molotov in Ribbentrop. Nemčija si bo vzela od Poljakov to, kar je zahtevala letos, preden je vpadla na poljsko ozemlje. Rusija namerava ustanoviti državo Rusinov in Ukra-

jincev, ki bi bila seve pod sovjetskim pokroviteljstvom. Litva pa zahteva Vilno, ki je bila njena prestolnica in so jo zasedli Poljaki leta 1922.

Nemci bodo umaknili svoje čete iz krajev, kateri bi prišli v poštev za ustanovitev nove poljske države.

*

Zapadno bojišče

Sestanek vrhovnega vojnega sveta zapadnih velesil

Dne 12. septembra se je sestel v vojnem ministrstvu v Parizu francosko-angleški vojni svet. Seje se je udeležil poleg Francozov angleški premier Chamberlain. Soglasno je bilo ugotovljeno, da morata Anglija in Francija uporabiti v sedanji vojni, ki jima je bila vsiljena, vse svoje sile in ponuditi polno pomoč Poljski, ki je postala žrtev napada. Pričakovati je v najkrajšem času podpis nove pogodbe med Anglijo in Francijo, s katero se bosta obe velesili zavezali, da ne bosta sklenili posebnega miru z Nemčijo.

Brezhibni prevoz angleških čet

Angleška armada, katera je namenjena za napade na nemške utrdbe ob francosko-nemški meji, je bila na francoskih tleh 12. septembra in je bila odposlana takoj na fronto, kjer se je že istega dne udeležila bojev vzhodno od Saare. Prevoza angleških oddelkov čez Rokavski preliv nemški bombniki niso motili. Angleške čete so bile nad vse navdušeno sprejete od francoskega vojaštva in civilnega prebivalstva.

Tudi angleško letalstvo je že v Franciji in je priletelo tja pred pehoto.

Bojno gibanje ob reki Saari 13. septembra

Francosko uradno poročilo 13. septembra pravi, da so napadale ta dan francoske čete osrednjo obrambno črto nemškega mesta Saarbrücken ter so utrdile zavzete položaje. V tem delu so se približali Francozi že na 10 km Siegfriedovi črti. Nemški napad na Sierck je bil brezuspešen.

Francozi so 13. septembra čistili ozemlje med Sargemündom in Hornbachom. Francoske čete so že zasedle vrhove na obali reke Bliese, kateri nadkriljujejo mesti Blieskastell in Zweibrücken.

Nemško poročilo naziva kraje, kjer se bijejo najtežji topniški boji, ozemlje, na katerem se borijo »patrulje«.

Grmenje topov med Mozelo in Reno

Po vojnih poročilih z zapada z dne 14. septembra je tudi tam zavrlo deževje vojna premikanja. Nalivi so sprožili iz utrjenih obojestranskih postojank srdito grmenje topov med Mozelo in Reno. Pod zaščito topniškega ognja so Francozi kljub deževju utrjevali vse na nemškem ozemlju zavzete postojanke.

Mesto Saarbrücken v Posaarju je bilo 14. septembra tako v dosegu francoskega topniškega ognja, da kot industrijsko središče ne pomeni več nobene koristi za Nemčijo.

Nemce je francoska grožnja, da si bodo našli Francozi pot skozi vojaške nemške utrdbe, tako vznemirila, da so odposlali s Poljskega na zapadno fronto in iz zaledja vsega skupaj 11 novih divizij.

Nemške oblasti so izdale nalog, da se morajo vse nemške družine izseliti iz mesta Aachen in okolice v Köln. Razen bolnikov in slabotnih mora oditi vse prebivalstvo peš v tri ure oddaljeni Köln. Vzeti

sme s seboj največ za 15 kg prtljage, vse drugo mora pustiti nedotaknjeno. V prtljago je všteti tudi živež. Kdor bi skušal pobegniti čez mejo, mu bo zaplenjeno premoženje.

Bilanca dvotedenske vojne na zapadu

Francosko vrhovno poveljstvo je izdalo 17. septembra proglas, v katerem pravi, da so v dveh tednih od izbruha vojne Francozi popolnoma končali mobilizacijo. Francoske čete v tem času niso samo zavarovale svojih mej, ampak so zasedle del nemškega ozemlja med Mozelo in Reno, se pomaknile 20 km na nemška tla in se bojujejo daleč pred francosko obrambno črto. Na morju delujeta skupno francoska in angleška mornarica, ki sta dosegli že velike uspehe in onemogočili Nemčiji stike z Ameriko.

Uradno poročilo o delovanju angleške in francoske mornarice ter letalstva

Dne 14. septembra je bilo objavljeno prvo uradno poročilo o dosedanjem delovanju angleške in francoske mornarice. Poročilo pravi, da je bilo v tej vojni 1.105.000 ton nemške trgovske mornarice izločenih iz prometa. Od teh ton je bilo nekaj nemških ladij potopljenih na odprtih morjih, zopet druge so se zatekle v nepristranska pristanišča in nimajo več možnosti vrnitve. Z izvajanjem najstrožjega nadzorstva vsega pomorskega prometa je onemogočeno vsako tihotapstvo in vsaka preskrba Nemčije z vojnimi potrebščinami ter živili z morske strani. Izvzeto je le Vzhodno morje, katerega je Nemčija sama zaprla z minami in obstoja le zveza s Švedsko.

Vsi angleški in francoski tovorni parniki so že oboroženi s topovi in se lahko tudi sami branijo z uspehom proti nemškim podmornicam.

Zavezniške ladje na odprtem morju so v stalni brezžični zvezi z vojnimi ladjami, ki nadzirajo morsko plovbo

Nemški vojnopoštni urad

ZEMLJEVID EVROPE ZA 6 DIN — RAZPRODAN

Na zalogi samo še zemljepisni atlas po 20, 70 in 80 din. Razpošiljamo samo po predplačilu ali po povzetju.

TISKARNA SV. CIRILA
Maribor—Ptuj

Angleško mornariško poveljstvo je izdalo 18. t. m. obvestilo, da je potopila neka nemška podmornica nosilca letal »Courageous« (22.500 ton). Kraj, kje je bila ladja potopljena, ni naveden.

»Courageous« je bil zgrajen l. 1917 kot križarka, po vojni pa preurejena v nosilca letal. Pred nekaj leti je bil postavljen v rezervno, avgusta meseca pa je bila ladja zopet uvrščena v vojno mornarico. Nosila je zmanjšano število letal, in je služila zasledovanju sovražnih podmornic. Imela je pri tem po poročilu mornariške oblasti velike uspehe. Ladja je imela 1200 mož posadke in 200 mož, ki so pripadali tehničnemu letalskemu osebju. Nosila je lahko 52 letal, ni pa bila popolnoma zasedena z letali. Ladja se je potopila izredno naglo, ker je torpedo poškodoval strojniški oddelek. Nastala je eksplozija, ki je zahtevala mnogo žrtev. Na kraj nesreče so takoj prihiteli angleški in francoski rušilci in so rešili del posadke, ki je ostala pri življenju. Rušilci so takoj nato napadli podmornico in so jo z bombami potopili.

Ameriški mornariški krogi sodijo, da potopljena angleška letalska matična ladja »Courageous« ne pomeni posebno težke izgube za angleško vojno mornarico. Potopljena ladja je bila prva svoje vrste in zaradi tega že precej zastarela.

Po nemških cenitvah so potopili Nemci od začetka vojne 130.000 ton angleških ladij.

Zavezniki trdijo, da poseduje Nemčija največ 60 podmornic. Med temi je samo pet modernih s 70 tonami, ki lahko križarijo dalje časa po odprtem morju. Te podmornice imajo po pet cevi za izstreljevanje torpedov in top kalibra 8.5 cm. 25 nemških podmornic ima po 25 ton, tri cevi za torpede in so oborožene samo s strojnimi. Lahke nemške podmornice so na delu samo v bližini svojih oporišč.

V londonskih listih objavljajo piloti angleških aeroplanov, ki so 4. septembra napadli nemško luko Wilhelmshaven, svoje vtise s tega poleta. Posadka napadalnih bombnikov je bila sestavljena iz Kanadcev, Novozelancev, Avstralcev in Angležev.

Piloti pripovedujejo, da so leteli borih 30 m visoko nad nemškimi vojnimi ladjami, kateri so bombardirali. Mornarji so begali po ladjah sem in tja. Med napadom se je dvignil v zrak samo en nemški dvokrovnik, pa še ta ni bil kaj prida.

Pri napadu na Kiel je bilo neko angleško letalo zadeto, a se je navzlic temu srečno vrnilo domov. V bližini angleške obale je letalsko skupino napadlo šest nemških aeroplanov, vendar brez uspeha. Pojavila se je tudi nemška podmornica, ki pa se je čim je uzrja angleške letalce, pogreznila v morje.